

Overskrifter, at man ikke behøvede at henvise sig til Læsning af Indholdet. Ja, det er naturligvis en Lettelse; men jeg maa maaske have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem i Spørgsmaal af finansiell Karakter viser sig paa det høje Landstings Talerstol, er man heller ikke i Tvivl om, at den kommende Tale uvægerligt vil være af særlig kritisk Art, give Udtryk for megen Utilfredshed. Jeg forstaaer det saa godt. Det ærede Medlem er nu kommet paa Lys-siden af Tilværelsen, og jeg forstaaer saa udmærket godt, at naar man endelig har naaet det Oppositionsstaade, som man længe har ønsket, benytter man det ogsaa, saa godt man kan, overfor den siddende Regering. Men jeg maa dog sige, at i Dag synes det mig, at det ærede Medlem har sunget en Sang, som jeg ikke før har hørt ham synge, og gjort sig til Talsmand for et Ønske, som jeg ikke føler mig helt overbevist om, at han i sin Finansministertid virkelig har anstrengt sig til det yderste for at opfylde, nemlig Ønsket om, at der maa blive taget Hensyn til Skatteyderne, de betrængte Skatteydere, at de, der ikke er i Stand til at betale deres Skatter, maa finde Forstaaelse, saa der aabnes dem Mulighed for Lempelser, — det var jo i Virkeligheden det, det ærede Medlem udtalte. Ønsket om Lovforslaget vilde, sagde det ærede Medlem, paalægge Befolkningen meget store Skattebyrder, og det, som Regeringen først og fremmest burde gøre, var dog at lette disse Skattebyrder. Deri har det ærede Medlem Ret, men det ærede Medlem vil vistnok blive mig Svar skyldig, naar jeg spørger: Ad hvilke Veje skulde Regeringen blive i Stand til at lette Københavns Kommune for den Skattebyrde, som maa lægges paa Kommunens Beboere i Skatteaaret 1922—23? Hvilke Midler har Regeringen dertil? Jeg skønner ikke, at der er nogen Mulighed derfor, og denne Opfattelse har da ogsaa fundet sit absolutte Udtryk gennem den Holdning, som det store Flertal af Københavns Borgerrepræsentation har indtaget netop i Spørgsmaalet om en Ændring af Børnefradragene. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der fra Regeringens Side vil blive vist Skatteyderne ethvert Hensyn, som det er muligt at vise, samtidig med at man jo — som det er Regeringens Pligt — maa gøre, hvad

man formaar, for at bringe det Beløb ind i Kassen, som maa findes der, om der skal kunne skaffes Dækning for de nødvendige Udgifter. Indenfor den Begrænsning vil alt Hensyn blive vist, og jeg tvivler ikke paa, at indenfor den Begrænsning har vel ogsaa det ærede Medlem, da han sad som Finansminister gennem den lange Aarrække, vist Skatteyderne Hensyn.

Jeg skal, som sagt, takke for den Tilslutning. Lovforslaget har faaet, og særlig takke for, at man har erklæret sig rede til at behandle Lovforslaget hurtigt. Det er af ikke ringe Betydning for det praktiske Ligningsarbejde i København og Frederiksberg, et Arbejde, som skal begynde i den nærmest kommende Tid.

C. F. Sørensen: Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) fremsatte nogle Udtalelser, som jeg gerne vil knytte nogle yderligere Bemærkninger til. Det ærede Medlem talte om de høje Skatter, som Befolkningen skulde betale i Aar, og disse høje Skatter er jo ogsaa et Spørgsmaal, der baade skriftligt og i kompetente Forsamlinger har beskæftiget Sindene overmaade meget, har vakt Ængstelse og givet Anledning til Undersøgelse af, hvorledes dette Forhold kunde ordnes. Alle ser jo Vanskeligheden, der ligger i den bestaaende Skatteordning: at Befolkningen er bagud med Skatterne, saa de i Nedgangsperioder skal betale ret høje Skatter fra de gode Aar. Men saa anmodede det 18de tingvalgte Medlem den højtærede Indenrigsminister om at gøre sin Indflydelse gældende overfor Københavns Skattedirektorat for at faa dette til at opkræve Skatterne paa saa hensynsfuld en Maade som muligt. Hvor venlig end denne Henvendelse er ment, tror jeg, den er overflødig, thi jeg tror, at Københavns Skattedirektorat opkræver Skatterne med største Skaansomhed under Hensyn til de Forhold, der er til Stede i de vanskelig stillede Hjem.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem var inde paa en Omtale af den Stilling, som Socialdemokratiet og det store Flertal indenfor Københavns Borgerrepræsentation indtog med Hensyn til Afstemningen angaaende Børnefradraget. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at man, naar der var saa stor en Kærlighed til Forslaget om forhøjet Børnefradrag, kunde undlade at stemme for dette;